

Cod ECLI

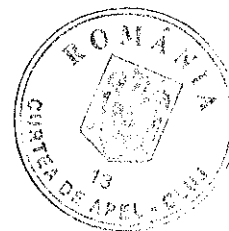
Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1619/100/2017

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 6 decembrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: .....

JUDECĂTOR: .....

JUDECĂTOR: .....

GREFIER: .....

S-au luat în examinare recursurile formulate de recurenții pârâți ..... și ..... în contradictoriu cu intimatul reclamant ..... împotriva Sentinței civile nr. ... din data de .... pronunțată de ..... în dosar nr. 1619/100/2017, cauza având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999) - refuz acordare drepturi.

Compunerea completului de judecată desemnat să participe la judecarea cauzei a fost stabilită potrivit Hotărârii nr. 83/2019 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Cluj.

Se constată că la data de 28.11.2019 intimatul reclamant ..... a depus concluzii scrise iar la data de 03.12.2019 recurentul pârât ..... a depus note scrise.

Mersul dezbatelor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25.11.2019, când pronunțarea încheierii s-a amânat pentru data de 06.12.2019, încheiere ce face parte integrantă din prezenta încheiere.

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente

Prin cererea înregistrată sub numărul 1619/100/2017 pe rolul Tribunalului Maramureș reclamantul ....., în contradictoriu cu pârâții ..... și ....., a solicitat instanței să constate că reclamantul, în calitate de comisar~șef de poliție în cadrul ..... își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut titlul științific de doctor conform diplomei de doctor emis de M.E.N. la data de 26.11.2015, respectiv pregătirea doctorală deținută este utilă compartimentului și instituției în care își desfășoară activitatea și să dispună obligarea pârâtelor, în principal, la acordarea și plata, începând cu 01.08.2016, a sumelor compensatorii aferente titlului științific de doctor; în subsidiar, la acordarea și plata, începând cu 05.11.2016, a sporului de 15% din salariul de bază, aferent titlului științific de doctor.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că ocupă funcția de șef serviciu teritorial în cadrul ....., iar în urma susținerii tezei de doctorat „Sectorul Nordic al Frontierei Româno-Ucrainene. Structură, funcționalitate și impact teritorial” a obținut titlul științific de doctor în geografie, conform OMEC nr. 304/25.09.2015, fiind emisă diploma seria J nr. ...., de către Ministerul Educației Naționale, Universitatea Oradea. În baza OUG 57/2015 art. 3 ind. 1 care prevede obligativitatea acordării începând cu 01.08.2016, pentru personalul care deține titlul de doctor și își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut titlul, a sumelor compensatorii aferente titlului științific de doctor, act normativ în vigoare la data solicitării sale, prin raportul model pus la dispoziție de instituție reclamantul a cerut pârâtelor să analizeze documentele depuse - diploma, fișa postului, teza de doctorat - și să procedeze la acordarea sumelor care i se cuvin în baza prevederilor legale. Comisia întrunită în vederea analizării cererii, i-a comunicat că solicitarea sa nu a fost

aprobată, motivat de faptul că „nu este confirmată desfășurarea activității de către polițistul în cauză în domeniul în care a obținut titlul științific de doctor.”

Reclamantul a arătat că îndeplinește condițiile prevăzute de art. 19 ind. 1 din Legea nr. 284/2010 modificată prin Legea nr. 193/2016 și că pârâtele interpretează în sens strict termenul domeniu, ca sector al unei științe. Reclamantul a citat sensul din dicționarul explicativ al termenului „domeniu” subliniind faptul că acesta înseamnă inclusiv „sector al unei științe, al unei arte; sferă de activitate”. Reclamantul a menționat faptul că acest sens al termenului domeniu se regăsește abundent în legislație, indicând în acest sens prevederile art. 488, art. 1877, art. 2201 din Codul civil precum și art. 24 alin. 3 și art. 28 alin. 1 din O.U.G. nr. 104/2001; art. 13 și 27 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 445/09.05.2002. Reclamantul a concluzionat în sensul că activitatea poliției de frontieră reprezintă un domeniu în sine și se circumscrie mai multor domenii de activitate, opinie care este exprimată în acte normative interne ale instituției. Reclamantul a indicat în acest sens „Concepția Inspectorului General al Poliției de Frontieră privind controlul la frontierele RO. Reclamantul a arătat că domeniul geografiei interferează cel mai mult cu activitatea poliției de frontieră, prin faptul că acțiunile, misiunile poliției de frontieră, unele activități de control se planifică și execută în funcție de factorii fizico geografici, climaterici. Ca instrumente de lucru la nivelul poliției de frontieră, a arătat reclamantul că sunt utilizate Hărțile prevăzute în anexa 21 la concepția Inspectorului General al IGPF, hărți care aparțin domeniului geografie. Reclamantul a subliniat că a realizat o lucrare având ca obiect frontiera de stat cu abordarea și analizarea frontierei din punct de vedere geografic, geopolitic, istoric, funcțional, statistic, strategic, operativ, legislativ, prin raportare la activitatea poliției de frontieră, cu analizarea fenomenului contrabandei și migrației și studii de caz cu prezentarea funcțiilor frontierei.

La data de 31.10.2017 reclamantul a depus o cerere adițională prin care solicită, în principal, plata sporului de 15% din salariul de bază aferent titlului științific de doctor, pentru perioada 25.09.2015-01.07.2017, iar pentru perioada 02.07.2017-04.09.2017 a sporului de 50% din salariul de bază aferent titlului științific de doctor. Precizează că își menține petitul 1 al acțiunii și petitele formulate în subsidiar.

Prin sentința civilă nr. .... Tribunalul Maramureș a admis acțiunea formulată de reclamant și i-a obligat pe pârâți la plata către reclamant a diferențelor salariale convenite cu titlu de sume compensatorii echivalente sporului de doctorat de 15 % aplicat la salariul de bază, calculate pentru perioada 25.09.2015-30.11.2016, cu titlu de spor de 15 % aplicat la salariul de bază, calculate pentru perioada 01.12.2016-30.06.2017 și cu titlu de indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50 % din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, calculate pentru perioada 01.07.2017-04.09.2017.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs ..... și .....

În cadrul cererilor de recurs, în privința domeniului în care își desfășoară activitatea reclamantul, pârâții au arătat în esență următoarele: nu există o corespondență între titlul științific de doctor și domeniul în care reclamantul își desfășoară activitatea, acesta având rolul de a coordona și realiza managementul ..... și că nu există interferențe cu domeniul în care își desfășoară activitatea reclamantul.

De asemenea, s-au invocat prevederile Hotărârii nr. 376 din 18 mai 2016 actualizată și arătând că domeniul „Geografie” este inclus în domeniul fundamental „Matematică și științe ale naturii”. S-a arătat că domeniul fundamental în care este inclus domeniul de studii universitare în care și-a obținut reclamantul titlul de doctor nu este inclus în domeniile necesare postului în care își desfășoară activitatea reclamantul. S-a arătat că pregătirea de bază a reclamantului include „studii universitare de lungă durată în domeniul drept/științe administrative/ științe politice/ științe militare, informații și ordine publică/ științe economice/psihologie/management”.

II. Norme de drept intern aplicabile în cauză

Conform art. 14 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 „Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul”

Anterior art. 19 alin. 1 din Legea nr. 284/2010, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 193/2016 prevedea „(1) Personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.” Noțiunea „titlul științific de doctor în domeniul pentru care își desfășoară activitatea” este utilizată și în art. 3 ind. 1 alin. 1 ind. 4 al O.U.G. nr. 57/2015, invocat de reclamant în cerere de chemare în judecată.

Anual prin hotărâre de guvern se aprobă Nomenclatorul domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior.

În speță este aplicabilă H.G. nr. 376/2016 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior pentru anul universitar 2016-2017.

Ulterior nomenclatorul a fost aprobat prin H.G. nr. 140/2017 și prin H.G. nr. 158/2018.

În prezent este adoptată H.G. nr. 326/2019 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior pentru anul universitar 2019-2020.

III. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

Problema de drept asupra căreia instanța apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe este următoarea:

În interpretarea dispozițiilor art. 14 alin. 1 teza 1 din Legea nr. 153/2017, conform căreia „Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul” sintagma „în domeniul pentru care deține titlul” se impune să fie raportată la Nomenclatorul domeniilor, studiilor universitare sau la sfera atribuțiilor de serviciu, astfel cum aceasta rezultă din fișa postului?.

IV. Admisibilitatea sesizării

Potrivit art. 519 C. proc. civ. *dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.* Rezultă de aici că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În speță, curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

În ceea ce privește existența unei **probleme de drept** cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, problema de drept expusă îndeplinește această condiție, câtă vreme nu se poate considera că art. 14 alin. 1 teza 1 din Legea nr. 153/2017 ar conține o soluție legislativă clară. Se va proceda, ulterior analizării condițiilor de admisibilitate la dezvoltarea problemei de drept incidente în speta.

Curtea de Apel Cluj este investită cu soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri prin care s-a soluționat în primă instanță un litigiu de contencios administrativ, deci, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În ceea ce privește **caracterul esențial** al problemei de drept, curtea constată că soluționarea cauzei depinde pentru perioada 02.07.2017 – 04.09.2017 interpretarea art. 14 alin. 1 din Legea nr. 153/2017. De subliniat că și pentru perioada anterioară, interpretarea termenului la care se referă problema de drept este relevantă întrucât și art. 19 ind. 1 din Legea nr. 284/2010 precum și art. 3 ind. 1 alin. 1 ind. 4 al O.U.G. nr. 57/2015, fac referire la desfășurarea activității în domeniul în care s-au desfășurat studiile doctorale.

Referitor la **noutatea** chestiunii de drept, textul legal a cărui interpretare se solicită este cuprins în Legea nr. 153/2017 care a intrat în vigoare la 01.07.2017, fiind deci vorba de un text legal nou.

Deosebit de important sub aspectul noutății chestiunii de drept este faptul că textul legal indicat diferă de cel în vigoare anterior, respectiv de art. 19 ind. 1 din Legea nr. 284/2010. Întrucât acesta din urmă prevedea alternativ posibilitatea de a se acorda sporul de doctorat în situația în care persoana în cauză își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific precum și în situația în care conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă. Ca urmare, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017 interpretarea sintagmei indicate devine esențială întrucât sporul pentru doctorat poate să fie acordat exclusiv în situația în care persoana în cauză își obține titlul „în domeniul în care își desfășoară activitatea”.

În fine, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept ridicate și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților

..... nu a depus un punct de vedere cu privire la întrebarea prealabilă, dar în cadrul recursului formulat a subliniat faptul că potrivit H.G. nr. 376/2016, domeniul „Geografie” este inclus în cel de „„Matematică și științe ale naturii”, iar pregătirea de bază a reclamantului include studii de lungă durată în doemniul drept/științe administrative/științe politice, științe militare, informații și ordine publică/științe economice/psihologie/management”.

..... a depus note scrise, dar s-a referit exclusiv la art. 19 ind. 1 din Legea nr. 284/2010 (introdus prin Legea nr. 193/2016) și a susținut că având în vedere teza a doua a acestui articol, care se referă la situația în care conducătorul unității apreciază că pregătirea este utilă desfășurării activității, este evident că trebuie să existe un corespondent între pregătirea doctorală și atribuțiile de serviciu prevăzute în fișa postului.

Instanța observă legat de acest aspect că recurentul s-a referit în cadrul recursului și la H.G. nr. 376/2016 susținând că domeniul „Geografie” este inclus în cel de „„Matematică și științe ale naturii” și nu corespunde domeniilor de pregătire necesare în cazul reclamantului.

Reclamantul a arătat că raportat la noțiunea de domeniu nu trebuie să ne rezumăm la domeniu doar ca sector al unei științe sau al unei arte așa cum sunt prezentate domeniile în acele

hotărâri de guvern anuale. Reclamantul a arătat că dacă ar fi avut această intenție, legiuitorul ar fi arătat expres acest lucru și că normele de tehnică legislativă modernă prevăd că redactarea textelor se face folosind cuvintele în înțelesul lor curent în limba română modernă, iar atunci când un termen poate avea înțelesuri diferite sau un alt înțeles decât cel obișnuit, semnificația în acel context se stabilește prin actul normativ în cauză. Reclamantul a arătat că aceasta rezultă și din faptul că legiuitorul se referă la aprecierea de către conducătorul unității a utilității pregătirii doctorale în compartimentul în care persoana în cauză își desfășoară activitatea. Reclamantul s-a raportat ca argument și la situația în care s-ar schimba domeniul în care s-au realizat studiile doctorale ale persoanei în cauză.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

Problema de drept a cărei dezlegare se solicită prin prezenta sesizare prezintă o importanță deosebită întrucât existând numeroase situații în practică în care există o divergență între angajat și angajator cu privire la ceea ce trebuie să se înțeleagă prin noțiunea „în domeniul în care își desfășoară activitatea”.

Astfel, în prezenta speță angajatorul se prevalează inclusiv de faptul că reclamantul și-a obținut titlul de doctor în domeniul „Geografie” domeniu care nu este necesar în cadrul pregătirii pentru funcția sa. Reclamantul dimpotrivă susține că ceea ce este important este să se analizeze legătura dintre atribuțiile de serviciu ale reclamantului și conținutul efectiv al lucrării.

Există însă, litigii în care susținerile părților sunt diametral opuse: respectiv angajatul susține că este important domeniul în care s-a realizat lucrarea în sensul Nomenclatorului reglementat prin hotărâri de guvern, iar angajatorul refuză acordarea sporului de doctorat arătând că în concret teza de doctorat nu are nicio legătură cu atribuțiile de serviciu ale angajatului. Indicăm cu titlu exemplificativ dosarul nr. 1256/117/2019 de pe rolul acestui complet de judecată. În respectivul dosar reclamanta este angajat ca asistent social și și-a obținut titlul de doctor în domeniul „sociologie”, cu teza „Păstoritul în Transilvania”; în respectivul dosar angajatorul refuză să îi acorde sporul de doctorat arătând că deși reclamanta este asistent social și și-a obținut titlul de doctor în sociologie, teza de doctorat nu are nicio legătură cu atribuțiile sale de serviciu.

În sprijinul opiniei că ceea ce este relevant este domeniul reglementat de Nomenclator argumentul pe care îl apreciem ca fiind cel mai important este acela că nomenclatorul reprezintă reglementarea legală a noțiunii de „domenii în care se desfășoară studiile doctorale” și prin urmare la aceasta ar trebui să facă referire textul legal care prevede sporul de doctorat.

În sprijinul celeilalte opinii se pot aduce următoarele argumente: în sensul obișnuit al termenilor noțiunea „în domeniul în care își desfășoară activitatea” implică necesitatea legăturii între efective între studiile doctorale și activitatea desfășurată; rațiunea acordării sporului de doctorat este aceea a valorii superioare pe care îl poate aduce în activitatea desfășurată efectuarea acestor studii.

În fine, în funcție de situația concretă în sprijinul ambelor opinii se poate aduce argumentul lipsei de previzibilitate a legii, întrucât aceasta nu ar trebui să pună persoana în cauză în situația de a nu putea să beneficieze de sporul de doctorat. Această interpretare conduce însă la o concluzie care în mod cert nu corespunde intenției legiuitorului, respectiv aceea de a se acorda în ambele situații sporul de doctorat. Această lipsă de previzibilitate ar fi, bineînțeles, înlăturată prin pronunțarea unei hotărâri prealabile în materie.

Pronunțarea unei hotărâri prealabile ar fi utilă nu doar instanțelor de judecată, întrucât atât angajatorii cât și angajații și-ar putea orienta în mod corect conduita în funcție de această decizie. Astfel autorităților angajatoare li s-ar clarifica situațiile în care trebuie să acorde sporul de doctorat, iar angajații ar ști ce studii trebuie să urmeze pentru a beneficia de acest spor. Ca urmare, se poate prezuma că pronunțarea hotărârii prealabile nu ar conduce doar la dezlegarea facilă și legală a cauzelor, ci și la scăderea numărului acțiunilor în justiție având acest obiect.

Importanța soluționării problemei se relevă și prin miza ridicată pe care o are pentru persoanele în cauză interpretarea noțiunii și implicit acordarea sporului de doctorat care, în

contextul legislației actuale, influențează semnificativ nivelul veniturilor lunare ale respectivelor persoane.

VII. Jurisprudență națională pertinentă

Prin Decizia nr. .... pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. .... pronunțată de Tribunalul Cluj în același dosar s-a admis recursul formulat împotriva sentinței civile nr. .... pronunțată în dosarul cu același număr de către ..... și în rejudecare s-a admis cererea formulată de reclamant fiind obligată pârâta să îi acorde reclamantului sumele corespunzătoare titlului de doctor. În speță pârâta arătase că reclamantul își desfășoară activitatea în domeniul silvicultură dar și-a obținut titlul de doctor în domeniul „zootehnie”. Curtea a reținut că teza de doctorat a fost „Amenajarea unui tronson de curs montan pentru sporirea productivității salmonicole”, fiind într-adevăr menționat domeniul zootehnie, iar menționarea domeniului zootehnie nu exclude însă în niciun fel posibilitatea ca teza de doctorat a reclamantului să se încadreze și în domeniul silvicultură, existând posibilitatea ca cele două domenii să se întrepătrundă; s-a reținut că raportat la teza de doctorat a reclamantului este cert că aceasta privește salmonicultura activitate care după cum rezultă din opiniile experților depuse la dosarul cauzei se încadrează în domeniul silviculturii; în consecință, curtea a constatat că reclamantul își desfășoară activitatea în domeniul în care și-a obținut diploma de doctorat.

Și această speță relevă dificultatea chestiunii de drept, inexistența unor criterii clare în funcție de care să se stabilească ce se înțelege prin sintagma „în domeniul în care își desfășoară activitatea” precum și divergențele între angajați și angajatori în această privință.

VIII. Aspecte finale

Având în vedere cele arătate mai sus, curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prezentate. La sesizare se vor atașa hotărârea pronunțată în primă instanță, cererile de recurs și întâmpinarea formulată de reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea întrebare prealabilă:

În interpretarea dispozițiilor art. 14 alin. 1 teza 1 din Legea nr. 153/2017, conform cărora „Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul” sintagma „în domeniul pentru care deține titlul” se impune să fie raportată la Nomenclatorul domeniilor, studiilor universitare sau la sfera atribuțiilor de serviciu, astfel cum aceasta rezultă din fișa postului?

Suspendă judecarea cauzei până la soluționarea întrebării prealabile.

Pronunțată prin punerea minutei la dispoziția părților prin intermediul grefei în data de 06.12.2019.

Președinte,

.....

Judecător,

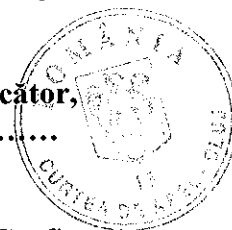
.....

Judecător,

.....

Grefier

.....

Cod ECLI

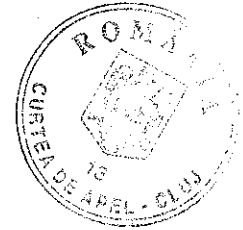
Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1619/100/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 25 noiembrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: .....

JUDECĂTOR: .....

JUDECĂTOR: .....

GREFIER: .....

S-au luat în examinare recursurile formulate de recurenții pârâți ..... și ..... în contradictoriu cu intimatul reclamant .... împotriva Sentinței civile nr. .... din data de .... pronunțată de ..... în dosar nr. 1619/100/2017, cauza având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999) - refuz acordare drepturi.

Compunerea completului de judecată desemnat să participe la judecarea cauzei a fost stabilit potrivit Hotărârii nr. 83/2019 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Cluj.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursurile formulate sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă pentru recurenții pârâți ..... și ....., consilier juridic ....., care depune delegație de reprezentare la filele 85-86 din dosar și intimatul reclamant ....., personal, care se identifică cu .... seria ..... nr. .... și CNP .....

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că dosarul se află la primul termen de judecată după parcurgerea procedurii prealabile și că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă. Au fost depuse întâmpinări la data de 09.09.2019 de către intimatul reclamant ....., respectiv filele 41-49 din dosar și la data de 18.09.2019 de către recurentul pârât ....., respectiv filele 51-55 din dosar. Au fost depuse răspunsuri la întâmpinare la data de 11.10.2019 și la data de 15.10.2019 de către recurentul pârât ....., respectiv filele 65-67 și filele 77-80 din dosar și la data de 14.10.2019 de către recurentul pârât ....., respectiv filele 72-76 din dosar.

Fiind pus în discuție aspectul de competență reprezentanta recurenților pârâți și intimatul reclamant apreciază că prezenta instanță este competentă să judece recursul.

Curtea, după punerea în discuție a competenței, în temeiul art. 131 C.Proc. Civ. și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă general, material și teritorial să judece pricina.

Prealabil discutării recursurilor, Curtea pune în discuția părților, din oficiu, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept având ca obiect lămurirea împrejurării dacă domeniul de activitate trebuie raportat la domeniul studiilor universitare și doctorale sau, dimpotrivă, ar trebui raportat la sfera atribuțiilor de serviciu care rezultă din fișa postului.

Reprezentanta recurenților pârâți apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că această sintagmă „domeniul pentru care deține titlu științific” se interpretează prin raportare cu atribuțiile de serviciu, aceasta fiind de altfel și motivarea în cadrul recursului. Apreciază că tocmai acesta este modul eronat de aplicare a prevederilor legale de către instanța investită cu soluționare fondului cauzei.

Intimatul reclamant apreciază că dacă legiuitorul ar fi vrut să dea sensul pe care recurenții îl atribuie domeniului atunci dispozițiile legale care prevăd indemnizațiile sau sporurile de acest fel ar fi precizat acest lucru, respectiv că se acordă doar celor care lucrează în domeniul pentru care au obținut titlul și domeniul așa cum este el definit anual prin hotărâri de guvern care aprobă

nomenclatorul domeniilor și al specializărilor. Din contră, legiuitorul nu a precizat acest lucru, ci a spus în sens general, respectiv celor ce obțin titlul în domeniu. Dacă ar fi să ne referim la normele de tehnică legislativă, acolo scrie foarte clar că redactarea textelor se face folosindu-se înțelesul lor din limba română modernă, în sensul său obișnuit. Dacă ar fi să ne uităm în DEX, prin domeniu se înțelege sector al unei științe, al unei arte, așa cum interpretează recurenții, dar este și sferă de activitate, acest ultim sens ne trimite la fișa postului, la atribuții, la activitatea instituției. Arată că atunci când a întocmit lucrarea s-a referit la frontieră, la atribuțiile poliției de frontieră, la instituție în general, cu alte cuvinte a întocmit lucrarea în domeniul cerut de lege.

Curtea solicită intimatului reclamant să precizeze dacă apreciază textul de lege suficient de lămuritor.

Intimatul reclamant apreciază textul de lege ca fiind foarte clar. Apreciază că instituția angajatoare nu își cunoaște legea de organizare. OUG nr. 104/2001 actualizată, privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Română, la art. 28 alin. 1 prevede că polițistul de frontieră este obligat, în domeniul său de activitate, să ia toate măsurile necesare de înlăturare a pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea. HG nr. 445/2002, actualizată, pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României se referă că activitatea tuturor instituțiilor care lucrează în punctul de trecere a frontierei, respectiv acolo avem polițiști, organe vamale, organe sanitar-veterinare, organe de mediu. Se arată că fiecare instituție trebuie să își respecte domeniul propriu de activitate. Apreciază că este prevăzut foarte clar.

Intimatul reclamant arată că în legislația în domeniu există conceptul de inspector general al poliției de frontieră. Angajatorul recurent a elaborat un act intern cu aplicare generală, la nivel național, un instrument de lucru intitulat Concepția ..... privind controlul la frontierele României care la pagina 17 prevede: „Întrucât personalul ce încadrează compartimentul ture serviciu la nivelul S.P.F./G.N. care au în subordine P.P.F., cu unele excepții, trebuie să își desfășoare activitatea atât la supravegherea frontierei, cât și la efectuarea de verificări la frontieră, pregătirea potrivit specificului locului de muncă trebuie să cuprindă în egală măsură teme din cele două domenii menționate”. Cu alte cuvinte însăși instituția angajatoare recurentă folosește noțiunea de domeniu.

După deliberare, constatând că intimatul reclamant a invocat prin poziția procesuală anumite acte normative care privesc organizarea ....., rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare, urmând a dispune amânarea pronunțării pentru depunerea de concluzii scrise până cel târziu în data de 02.12.2019, punând, de asemenea, în vedere reprezentanți la acest termen de judecată în fața instanței de judecată.

CURTEA

Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise va amâna pronunțarea asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept în condițiile art. 396 C. proc. civ., cu precizarea că pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pentru aceste motive,

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 6 decembrie 2019, pronunțarea urmând a se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din 25 noiembrie 2019.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Judecător,

.....

